

Р Е Ш Е Н И Е

№220

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 09 август 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети юли, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ:

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

при секретаря **А.М.***** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 211** по описа за **2012** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 258/07.05.2012 г., постановено по н.а.х.д № 1873/2011г., по описа на Районен съд гр.Перник, е изменено наказателно постановление № 23-2303172 от 12.08.2011 г., издадено от директора на дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, с което на “***”ЕООД, гр.Перник, представлявано от управителя В. Д. К.*** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 62, ал. 3 и 5 от Кодекса на труда във връзка с чл.3, ал.1,т.2 от Наредба №5 от 29.12.2002 г. Въззивният съд е приел, че наложената имуществена санкция е завишена и съобразявайки установената фактическа обстановка е определил минимален размер на административното наказание - 1500 лв.

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от “***” ЕООД. Според касатора решението на Пернишкия районен съд е неправилно и незаконосъобразно и подлежи на отмяна. При постановяването му районният съдия е изложил противоречиви мотиви и не е отчел допуснатите процесуални нарушения при налагане на административното наказание.По изложените в жалбата съображения се иска да бъде изменено наказателното постановление, като за нарушението бъде наложена минимална санкция по реда на чл.415в от КТ.

Ответникът по касационната жалба - Дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, не се представлява и не изразява становище по оспорването.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник, дава заключение, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Намира, че не са налице основанията за прилагане на привилегирвания състав на чл.415 в от КТ.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, както и задължителната служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество е неоснователна.

При постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно разпоредбите на процесуалния и материалния закон, поради което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна.

Пред Районен съд – Перник, е установено от фактическа страна следното: на 15.06.2011 г. контролни органи на Инспекцията по труда са извършили проверка проверка по спазване на трудовото законодателство. Проверения обект е закусвалня “***”, находяща се в гр. Перник, ул.Петко Каравелов, №4, стопанисван от касатора. Констатирано е, че последният в качеството му на работодател не е изпратил уведомление – приложение №1 от Наредба № 5/2002 г. на МТСП, в седемдневен срок от прекратяване на трудовото правоотношение с Г. И. П.***. Вследствие на така констатираното нарушение и след извършена последваща документна проверка на 20.06.2011 г. на работодателя е съставен АУАН и въз основа на него е издадено процесното НП.

При така посочените факти и обстоятелства, Районен съд - Перник е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за отмяна. Визираното в НП административно нарушение е прието за безспорно установено, подкрепено с достатъчно и непротиворечиви доказателства, за да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на работодателя.

Не се споделят изложените в касационната жалба аргументи относно допуснато нарушение на установените в ЗАНН изисквания относно реквизитите на АУАН и НП и в тях не е посочена дата на нарушението. Вярно е , че административно наказателното производство е строго формализирано. Като изискване на закона е предвидено ,че в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление трябва да съдържа дата на извършване на нарушението, но този формализъм не би следвало да се абсолютизира. Не са налице съществени нарушения на императивните норми на ЗАНН, щом не се засяга правото на защита на административно–наказаното лице и то е било в състояние да научи точно какво нарушение му се вменява и съответно да организира защитата си. Само въз основа на формални твърдения ,че не е уточнена датата на извършване на нарушението не може да се приеме ,че административно наказателното производство е опорочено изцяло. Касаторът е бил наясно с извършеното нарушение, но то е оправдано с поведението на счетоводителката, която не е изготвила уведомление в законовия срок.

Във връзка с размера на наложената имуществена санкция и от гледна точка на справедливостта на наложеното административно наказание, районния съд е приел, че са санкцията е в размер, който не отговаря на тежестта на извършеното нарушение. Изложил е мотиви и относно обстоятелствата, които обосновават извода му за

неприложимост на чл.415в от КТ. Настоящият състав намира, че районният съдия е отчел правилно предпоставките на чл.27 от ЗАНН, като е обсъдил смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства и правилно е определил нов минимален размер на наложеното административно наказание.

С оглед на изложеното не са налице допуснати от въззивния съд нарушения, които да представляват касационни основания по смисъла на чл. 348, ал.1 от НПК. В изпълнение на задълженията си по чл. 14 и чл. 314, ал. 1 от НПК, субсидиарно приложими в съдебния административно-наказателен процес по силата на препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, Пернишкият районен съд е извършил цялостна проверка на законосъобразността и правилността на наказателното постановление и като е приел, че е налице извършено деяние, представляващо административно нарушение и при липса на допуснати нарушения на процесуалните правила е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт.

Предвид изложеното, касационният състав не намира основания за отмяна или изменение на решението на въззивния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така, състав при **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 258/07.05.2012 г., постановено по н.а.х.д № 1873/2011г., по описа на Районен съд гр.Перник, с което е изменено наказателно постановление № 23-2303172 от 12.08.2011г., издадено от директора на дирекция “Инспекция по труда” Софийска област.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: